

Della malignità di Platone

Μετὰ τὴν Σωκράτους τελευτὴν ἐπὶ πλείων τῶν συνήθων ἀθυμούντων ἔντιμι συνουσίᾳ Πλάτων συμπαρῶν λαβὼν τὸ ποτήριον παρεκάλει μὴ ἀθυμεῖν αὐτούς, ὡς ἱκανὸς αὐτὸς εἶη ἠγεῖσθαι τῆς σχολῆς, καὶ προέπειν Ἀπολλοδώρῳ. Καὶ ὃς εἶπεν· «ἦδιον ἂν παρὰ Σωκράτους τὴν τοῦ φαρμάκου κύλικα εἰλήφειν ἢ παρὰ σοῦ τὴν οἴνου πρόποσιν». Ἐδόκει γὰρ Πλάτων φθονερός εἶναι καὶ κατὰ τὸ ἦθος οὐδαμῶς εὐδοκιμεῖν.

Καὶ γὰρ Ἀρίστιππον πρὸς Διονύσιον ἀποδημήσαντα ἔσκωπεν, αὐτὸς τρεῖς εἰς Σικελίαν ἐκπλεύσας· ἅπαξ μὲν τῶν ρυάκων χάριν, ὅτε καὶ τῷ πρεσβυτέρῳ Διονυσίῳ συγγενόμενος ἐκινδύνευσεν, δις δὲ πρὸς τὸν νεώτερον Διονύσιον. Αἰσχίνου τε πένητος ὄντος καὶ μαθητὴν ἕνα ἔχοντας Ξενοκράτην, τοῦτον περιέσπασεν. Καὶ Φαίδωνι δὲ τὴν τῆς δουλείας ἐφιστὰς δίκην ἐφωράθη· καὶ τὸ καθόλου πᾶσι τοῖς Σωκράτους μαθηταῖς ἐπεφύκει μητρυῖας ἔχων διάθεσιν. Διόπερ Σωκράτης οὐκ ἀηδῶς περὶ αὐτοῦ στοχαζόμενος ἐνύπνιον ἔφησεν ἑωρακέναί πλειόνων παρόντων. Δοκεῖν γὰρ ἔφη τὸν Πλάτωνα κορώνην γενόμενον ἐπὶ τὴν κεφαλὴν [μου] ἀναπηδήσαντα τὸ φαλακρὸν [μου] κατασκαριφᾶν καὶ κρώζειν περιβλέπουσαν.

«Δοκῶ οὖν σε, ὦ Πλάτων, πολλὰ κατὰ τῆς ἐμῆς ψεύσεσθαι κεφαλῆς». Ἦν δὲ ὁ Πλάτων πρὸς τῇ κακοηθείᾳ καὶ φιλόδοξος, ὅστις ἔφησεν· «Ἔσχατον τὸν τῆς φιλοδοξίας χιτῶνα ἐν τῷ θανάτῳ αὐτῷ ἀποδύμεθα, ἐν διαθήκαις, ἐν ἐκκομιδαῖς, ἐν τάφοις, ὡς φησι Διοσκουρίδης ἐν τοῖς Ἀπομνημονεύμασιν».

